

Ik denk dat een man zijn leven eigenlijk doorbrengt met het genezen van zijn kindertijd. (...) Het is moeilijk om oud te worden zonder volwassen te zijn.
Jacques Brel.

Thema van de maand: De oude man en het kind

Sommigen zeggen dat de waarde van het leven voortkomt uit de kortheid ervan. Maar kinderen hebben hun hele leven nog voor zich. Zie je bij jongeren een gebrek aan wilskracht, een vorm van verveling? Soms misschien, maar minder dan bij volwassenen.

Het zijn vaak dezelfde mensen die ook zeggen dat als we een veel langer leven zouden hebben of een leven zonder grenzen, we getroffen zouden worden door een soort lethargie. Inderdaad, niets zou nog urgent zijn. Denk je dat als je onze zeer jonge leeftijdsgenoten in een kleuterschool, een speeltuin of een groepje aan de poorten van een café bekijkt dat ze, omdat de horizon voor hen grenzeloos lijkt, de neiging hebben om alles langzaam aan te pakken?

Integendeel! De brede horizon is meestal een factor voor enthousiasme en energie. Zou u morgen actiever, energieker en enthousiaster zijn als u wist dat u nog maar een paar weken te leven had?

De mens is het enige dier dat zich bewust is van de onvermijdelijkheid van zijn einde. Maar [tot de leeftijd van 3 of 4 jaar](#) zijn kinderen zich helemaal niet bewust van wat de dood is. Dan worden ze zich er bewust van, maar eerst en vooral zonder zich te realiseren dat het alle mensen aangaat. Beetje bij beetje zal het kind beseffen dat de dood een onomkeerbaar en onontkoombaar fenomeen is. Maar ook na de ontdekking van de onvermijdelijkheid zien jongeren het ouder worden nog steeds als een meer dan verre toekomst.

Natuurlijk, zelfs bij volwassenen van middelbare leeftijd is dit bewustzijn dat de dood het einde is, altijd relatief. Dit betreft religies die het bestaan na de dood bevestigen. Dit geldt ook voor ongelovigen. Dit aspect werd besproken in een [nieuwsbrief uit 2010](#) over de zogenaamde [Terror Management Theory](#). Deze

theorie stelt dat we zo bang zijn voor de dood dat we, om het idee dragelijk te maken, het als positief moeten zien. Wanneer dit het geval is, wordt het verbeelden van een remedie bijna ondenkbaar en onmogelijk, misschien zelfs onwenselijk.

Jonge kinderen ontdekken de onvermijdelijkheid van het ouder worden en vervolgens de fysieke dood, samen met de vaak ambivalente houding van hun ouders. Ze zullen vaak woedend zijn. Zo kunnen ze soms pioniers worden in de strijd voor een lange levensduur.

[Nina Khera](#) is een 13-jarige begaafde jonge wetenschapper uit Canada. Ze bestudeert de lange levensduur en genomics en is gespecialiseerd in de strijd tegen senescente cellen.

[Laura Deming](#) was 12 jaar oud toen ze begon te werken. Op die leeftijd reisde ze vanuit haar geboorteland Nieuw-Zeeland de halve wereld over om zich bij het Californische laboratorium van verouderingsspecialist [Cynthia Kenyon](#) aan te sluiten. Ze is nu volwassen en overtuigd van het belang van onderzoek en investeringen op dit gebied.

Laurent Simons wilde op 9-jarige leeftijd al wetenschapper en arts worden om een einde te maken aan de vergrijzing.

Een van de indrukwekkende aspecten voor Laura Deming en Laurent Simons is dat hun ideaal al op jonge leeftijd is ontstaan uit dezelfde zorg: het beschermen van hun grootouders.

Laurent Simons zei [in een Vlaamse krant](#): "Mijn doel als wetenschapper is levensverlenging. Mijn opa en oma zijn hartpatiënten en hen wil ik helpen. En voor altijd laten leven.

Laura Deming zei [in een interview](#): *Ik herinner me een keer dat mijn grootmoeder ons kwam bezoeken. Ik had nog nooit iemand ouder dan 60 jaar ontmoet. (...). Voor mijn oma was alleen al het opstaan uit een stoel erg pijnlijk. Het raakte me. (...). Ook herinner ik me dat ik mijn ouders vroeg wat haar ziekte was. Ze zeiden me: ze heeft geen ziekte, ze is oud. Ik vroeg hen welke ziekte het was om oud te zijn. Ze zeiden: "Oh, nee, nee, je begrijpt het niet, het is een natuurlijk proces". En als kind zeg je tegen jezelf: Dit is dom. Waarom is er een natuurlijk proces dat we allemaal zouden moeten krijgen, een ziekte die ons zo beschadigt?*

Jongeren zijn vaak het beste in het verdedigen van de ouderen. In het zorgen voor hen. Ze hebben nog niet geleerd om onrecht te verdragen, zelfs niet dat van de natuur.

Het nieuws van deze maand: onderzoek naar coronavirus en kunstmatige intelligentie voor antibiotica

Terwijl de bezorgdheid over het [SARS-CoV-2-virus](#) (coronavirus) zich verspreidt, zijn twee aspecten ervan belangrijk ihkv "anti-ageing":

- Er is opgemerkt dat het risico op overlijden [veel groter is bij ouderen](#). Zoals bij elke besmettelijke ziekte is een van de belangrijkste verzwarende factoren de leeftijd.
- [Archivarissen hebben zich gemobiliseerd](#) om ervoor te zorgen dat alle wetenschappelijke artikelen die nuttig zijn in de strijd tegen de nieuwe ziekte toegankelijk zijn, ongeacht het auteursrecht. Ze spreken van een morele verplichting. Zij stellen dan ook impliciet dat het recht op leven voorrang heeft of zou moeten hebben op het recht op winst.

Ten slotte is op een ander gebied, dit keer met betrekking tot ziekteverwekkende bacteriën, voor het eerst een [antibioticum ontwikkeld met behulp van kunstmatige intelligentie](#) en machineleertechnieken. Het nieuwe antibioticum, Halicim genaamd, heeft zijn effectiviteit in muizen en menselijke cellen al bewezen.

Lees er hier meer over:

- Zie: heales.org, sens.org, longevityalliance.org en longecity.org.
- [Beeldbron](#)